

Våldsam eldsvåda på Örlogsvarvet i Karlskrona

Lördagen den 18 maj 1940 möttes Karlskronaborna ovanstående rubrik, när man slog upp dagens lokala tidningar. Det hade brunnit ordentligt i två av varvets verkstäder.

Eldsvådan bröt ut vid 19-tiden kvällen innan och drabbade två verkstäder, målarverkstaden och det s.k. timmermansskjulet, vilka sammantaget hade en längd på omkring 100 meter. Båda byggnaderna brann ned till grunden.

De brunna byggnaderna låg mellan varvsportarna 17 och 18.

Tre minuter över 19 upptäcktes branden av en varvsarbetare, som omedelbart larmade varvspolisen i 17:s port. Såväl marinens som stadens brandkårer var på plats inom några minuter.

Elden fick god näring i och med att målarverkstaden innehöll många brännbara ämnen och de båda brandkårerna möttes av ett flammande eldhav. Man gjorde försök att från verkstaden rädda dyrbara oljor, färger m.m. Man lyckades få ut en del dyrbara oljefat och färger. Värre gick det för timmermannskjulet, där det förvarades en stor mängd torrt virke, vilket inte kunde räddas.

Brandkårernas ansträngningar att minska brandens omfattning, visade sig till en början förgäves trots intensivt arbete.

I samband med branden rökskadades tre brandmän, vilka fördes till marinens sjukhus för vård. En fjärde brandman fick ett slag i huvudet och fördes även han till marinens sjukhus. Sjukhuset rapporterade senare under kvällen, att ingen fara förelåg för de skadade.

På tidningarnas fråga meddelade varvschefen, amiral Wijkmark, att verksamheten vid varvet kommer att fortsätta som vanligt.

Efter branden byggdes nya byggnader på platsen och dit flyttade bl.a. landinstallationsavdelningen avdelning 65 och en cykelverkstad.

Timmermannsskjulet ersattes av nya byggnader längre västerut och dessa stod färdiga 1943.

Olle Melin

Bilderna från branden togs av min far, Birger Melin, som då arbetade vid landinstallationsavdelningen och togs ungefär från den plats, där Emanuelskyrkan ligger.